Τι γίνεται όταν οι ήρωες
των παραμυθιών βγαίνουν
έξω από τα βιβλία;
Τι μπορεί να συμβεί όταν ένα παιδί
αρχίσει να κρατάει σημειώσεις;
Τι γίνεται όταν μια καρδιά χάσει
το «άλλο της μισό»;
Τι γίνεται όταν μια παρέα αποφασίσει
να πάει με ποδήλατο στην Ευρώπη;
Τι μπορεί να συμβεί όταν
ένας ποντικός τρώει λέξεις,
ένας καρχαρίας μασάει τα λόγια του
και μια κότα μιλάει γαλλικά;

Οι ήρωες αυτού του βιβλίου
πιστεύουν ότι, παρόλο που ο καθένας
τους είναι διαφορετικός,
όλοι μαζί ενωμένοι με αγάπη
είναι ικανοί να πετύχουν τα πάντα.

ISBN 978-92-79-12439-6

Catalogue number
IA-80-09-678-EL-C

ΛΗΔΑ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣΗ

Μια παρέα με... καρδιά!

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΗΔΑ ΒΑΡΒΑΡΟΥΣΗ

Μια παρέα με... καρδιά!

Μια παρέα με... καρδιά!

Μια παρέα με... καρδιά!

Copyright: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αντιπροσωπεία στην Ελλάδα
Βασ. Σοφίας 2
ΑΘΗΝΑ 10674
Τηλ. 210-7272100 Fax: 210-7244620
URL: http://ec.europa.eu/ellada
e-mail: comm-rep-athens@ec.europa.eu

Συγγραφέας - Εικονογράφος - Αφηγήτρια: Λήδα Βαρβαρούση

Συντελεστές Έκδοσης: Μαρία Κανελλοπούλου - Κατερίνα Σοκόλη - Κατερίνα Μαλακούδη
Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Αντιπροσωπεία στην Ελλάδα

Επιμέλεια Έκδοσης: Αναστασία Κατσικογιάννη-Μπάστα
Παραγωγή - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική ΑΕΠΕΕ
Φειδίου 18 Αθήνα 10678
Τηλ. 210-3813109 Fax: 210-3824134
URL: http://www.bibliosynergatiki.gr

ISBN: 978-92-79-12439-6
Catalogue number: IA-80-09-678-EL-C

Απαγορεύεται η ολική ή μερική αναπαραγωγή όλου ανεξαιρέτως του κειμένου ή/και των εικόνων χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα.

Αγαπημένοι μικροί και μεγάλοι μας φίλοι,

Είναι αλήθεια ότι μερικά πράγματα νομίζουμε ότι συμβαίνουν μόνο στα παραμύθια. Κι όμως, η περιπέτεια του μικρού Πέτρου στην Ευρώπη, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου που κρατάτε στα χέρια σας, θα σας μεταφέρει μερικές από τις αρχές που οραματίστηκαν και σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό υλοποίησαν οι πρωτεργάτες της Ευρωπαϊκής Ιδέας: την ειρηνική συνύπαρξη, τη συνεργασία, τη συναδελφικότητα για την επίτευξη του κοινού σκοπού. Το ταξίδι δεν είναι πάντα εύκολο αλλά οι πρωταγωνιστές της ιστορίας μας, καθένας με την ιδιαιτερότητά του, με θάρρος κι αποφασιστικότητα, οδηγώντας ένα ποδήλατο από ανακυκλωμένα υλικά συμμετέχουν στην κοινή προσπάθεια κι αντιμετωπίζουν τις αναποδιές ζώντας ένα μοναδικό ταξίδι. Διασχίζουν ποτάμια, βουνά, αιολικά πάρκα, δάση και θάλασσες, γνωρίζουν πριγκίπισσες, φάλαινες, έλατα και δεινοσαύρους μέχρι να καταφέρουν το στόχο τους. Η ιστορία της Ευρώπης τα τελευταία 50 και κάτι χρόνια είναι κάπως ανάλογη. Δυσκολίες, εμπόδια, διαφορές αλλά κι επιμονή κι υπομονή για την ολοκλήρωση κι επίτευξη μιας ενωμένης Ευρώπης χωρίς σύνορα. Κι η προσπάθεια αυτή δεν έχει τελειώσει ακόμα μα συνεχίζεται ˙ αλλά αυτό, όπως θα' λεγε κι ο Πέτρος " είναι μια άλλη ιστορία".

Κι είτε πιστεύετε στα παραμύθια είτε όχι, σας προσκαλούμε να διαβάσετε την ιστορία μας και ν' ακούσετε το CD με τη μουσική που διαλέξαμε για εσάς και να περιπλανηθείτε για λίγο σ' έναν κόσμο διαφορετικό. Ελπίζουμε το ταξίδι αυτό να σας διασκεδάσει.

Τέλος οφείλω να πω πως την περιπλάνηση αυτή τη χρωστάμε στη Λήδα Βαρβαρούση. Δεν θα ήταν όμως δυνατή χωρίς την πολύτιμη βοήθεια των συναδέλφων μου, Μαρίας Κανελλοπούλου, Κατερίνας Σοκόλη και Κατερίνας Μαλακούδη τις οποίες και θερμά ευχαριστώ.

Καλή ανάγνωση και καλή ακρόαση!

Ιερόθεος Παπαδόπουλος
Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα

Πρωταγωνιστούν με σειρά εμφάνισης:

Πέτρος

Ένα αγόρι 6 χρόνων περίπου που του αρέσει να μαθαίνει καινούρια πράγματα με κάθε ευκαιρία. Του αρέσει να έχει φίλους και να παίζει μαζί τους. Δε λέει όχι στα παιχνίδια τού κομπιούτερ του. Αγαπάει τα βιβλία του, τρελαίνεται για παραμύθια και περιπέτειες. Διασκεδάζει πάρα πολύ τη συντροφιά του χρυσόψαρού του.

Χρυσόψαρο

Το ψάρι αυτό έχει καυστικό πνεύμα. Παρατηρεί τα πάντα μέσα από τη γυάλα του. Ζει σε περιορισμένο χώρο, αλλά δεν έχει περιορισμένη αντίληψη!
Όνειρό του είναι μια μέρα να πετάξει.

Χρυσή Καρδιά

Είναι μια ηρωική και αποφασισμένη καρδιά που ψάχνει για το άλλο της μισό. Αγαπάει˙ την Κόκκινη Καρδιά και θέλει να τη σώσει. Ξέρει πολύ καλά ότι τίποτα πια δεν θα έχει σημασία αν δεν τη βρει˙ είναι όλος της ο κόσμος.

Κόκκινη Καρδιά

Η αγαπημένη της Χρυσής Καρδιάς, που τη φυλακίζει η Άκαρδη Μάγισσα και σιγά σιγά η θλίψη της μαυρίζει όλη την πλάση. Χωρίς αγάπη τίποτα δεν μπορεί να μείνει ζωντανό.

Μάγισσα Άκαρδη

Η κακιά μάγισσα που έκλεψε την Κόκκινη Καρδιά γιατί ποτέ δεν είχε μια δική της. Δεν την ένοιαζε που ο κόσμος γύρω της μαύριζε κι όλο μαύριζε, γιατί ο δικός της κόσμος ήταν ήδη μαύρος και σκοτεινός. Τα ήθελε όλα δικά της και έπαιρνε πάντα ό,τι έκανε τους άλλους ευτυχισμένους, προσπαθώντας και η ίδια λίγη ευτυχία έτσι να νιώσει.

Φίδι

Ο δυνατός φρουρός του κάστρου της «Άκαρδης Μάγισσας», που τη βοηθούσε επειδή την ...αγαπούσε.

Λύκος

Έχει μεγάλα μάτια, μεγάλα αφτιά, μεγάλα δόντια και μεγάλη... δυσαρέσκεια για το κακό όνομα που του έχουν βγάλει. Θέλει ν' αποκαταστήσει τη φήμη του.

Μέλισσα

Βββββζζζζζζζζ.... Βζ!

Ποντικός

Αυτός ο τύπος έχει μεγάλη όρεξη για γράμματα! Δεν καταπίνει τίποτα αμάσητο. «Τυρί» τις οδηγίες που του δίνουν κατά γράμμα! Δεν αφήνει τίποτα να πέσει κάτω, έχει όμως μια μικρή αδυναμία να ρίχνει τα «ρ»!

Αράχνη

Μοναχικός τύπος, χωρίς πολλά λόγια. Τελευταία ζει σε ιστοσελίδες για να ξαραχνιάζει τα κακώς... κείμενα.

Πρόβατο

Έχει άλλη αντίληψη από τα άλλα πρόβατα για το τι σημαίνει κοπάδι και θέλει να συμμετέχει σε μία περιπέτεια με νόημα. Το μαλλί του το έχει βάψει με ένα χρώμα που το εκφράζει.

Κότα

Μια κοκό «de luxe», κοκέτα, που εμφανίζεται σε βιβλία ξένων γλωσσών. Τη συγκινούν τα ρομάντζα και οι ερωτικές ιστορίες.
Ο πόνος της θλιμμένης Καρδιάς της θύμισε έντονα το πρώτο της γαλλικό βιβλίο.

Καρχαρίας

Ένας τύπος που τα κάνει ... μούσκεμα όταν μιλάει, αλλά έχει οικολογική συνείδηση και διάθεση να βοηθήσει.

Σκαντζόχοιρος

Ο σιωπηλός τύπος της παρέας, που παρακολουθεί τα πάντα και μιλάει μόνο σε κρίσιμες στιγμές. Σίγουρα δεν είναι ο πιο μαλακός χαρακτήρας της ιστορίας και οι φίλοι του δεν του κάνουν ποτέ δώρο μπαλόνια.

Μικρή μαγισσούλα

Μια πανέξυπνη μικρή μαγισσούλα που γίνεται πολύ καλή φίλη με όλους και ειδικά με το χρυσόψαρο. Είναι η μόνη ασπρόμαυρη ηρωίδα της παρέας, επειδή κατάγεται από ασπρόμαυρο βιβλίο κι έτσι μπορεί να δει και τις δύο πλευρές της ιστορίας, του καλού και του κακού.

Κουνέλια

Γκεστ σταρ.

Δεινόσαυρος

Μια καλή ψυχή καλά κρυμμένη μέσα σε ένα μεγάλο, μεγάλο, μεγάλο... κορμί! Βαριέται να κουνηθεί λες και σέρνει... αιώνες πίσω του, και η έκφραση «για ψύλλου πήδημα» σίγουρα δεν τον εκφράζει!

Αγελάδα

Λέει πολλά «ΜΟΥ» και οι πιο πολλοί πιστεύουν ότι είναι εγωίστρια, αλλά τελικά αυτό το κάνουν όλες οι αγελάδες. Πρέπει να είναι οικογενειακό τους...

Μια μέρα ο Πέτρος, που του άρεσε να μαθαίνει διαρκώς καινούρια πράγματα, την ώρα που έπαιζε μια παρτίδα σκάκι στο κομπιούτερ του με το χρυσόψαρό του, άκουσε ένα μεγάλο μπαμ! Γύρισε το κεφάλι του, και τι να δει!

Ένα από τα βιβλία του, εκείνο στο πάνω-πάνω ράφι της βιβλιοθήκης, που του το είχε φέρει η γιαγιά του από την Ευρώπη, είχε πέσει στο πάτωμα.
Δεν το είχε διαβάσει ακόμα, γιατί είχε πολλά γράμματα και δυσκολευόταν με το διάβασμα.
Σαν λοιπόν να άκουσε από μέσα μία φωνίτσα κάτι να σιγομουρμουρίζει...
– *Μπα! Η ιδέα μου θα ήταν*, είπε και σήκωσε το βιβλίο, όταν άκουσε πάλι κάτι.

Το πλησίασε στο αφτί του, και τότε σίγουρα άκουσε μια μικρή φωνή να του λέει:
– Άνοιξε το βιβλίο, θα σκάσω!!! Δεν ακούς;
Ο Πέτρος τα έχασε, και το χρυσόψαρό του επίσης, που τον κοιτούσε έκπληκτο μέσα από τη γυάλα.
Εκείνος άνοιξε το βιβλίο και εμφανίστηκε μπροστά του μια χρυσή καρδιά.
– Τι είσαι εσύ; Από πού έρχεσαι; Τι θέλεις; Είσαι από αληθινό χρυσάφι; Πώς σε λένε; ρώτησε ο Πέτρος απορημένος και πολύ περίεργος.
– Ε! Σιγά, θα σ' τα πω όλα, απάντησε στον Πέτρο η Χρυσή Καρδιά που, αν και χρυσή, δεν έλαμπε τόσο.
– Άκου, βρίσκομαι μέσα στο βιβλίο της γιαγιάς σου πολλά χρόνια.

Το μέρος όπου ζω το λένε Ευρώπη και εδώ μια φορά κι έναν καιρό όλες οι χώρες ενωθήκανε και γίνανε αδέλφια, γίνανε η Ευρωπαϊκή Ένωση! Δεν υπήρχαν πόλεμοι και φασαρίες, παρά μόνο αγάπη, ειρήνη και ισότητα. Γι' αυτά φροντίζαμε η Κόκκινη Καρδιά κι εγώ. Η ιστορία μας είναι μια ιστορία αγάπης και φιλίας που πάντα έφερνε χαρά σε όποιον τη διάβαζε. Ό,τι κι αν αγγίζαμε, απ' όπου κι αν περνούσαμε, κάτι καλό γινόταν. Τα δέντρα πρασίνιζαν και ψήλωναν, τα λουλούδια άνθιζαν και από τα ποτάμια έτρεχε γάργαρο νερό. Ακόμα και τ' αστέρια από τον ουρανό κατέβαιναν στη γη και χόρευαν μαζί μας. Όλα αυτά μέχρι τη στιγμή που αυτή, η βρομομάγισσα η … «Άκαρδη», έβαλε το χεράκι της και άλλαξε τα πάντα με τη ζήλεια της, την κακία της και την κακομοιριά της!

– *Δηλαδή, τι εννοείς;* ρώτησε ο Πέτρος.
– *Μπλουπ;* ρώτησε το ψάρι.
– *Δηλαδή έκλεψε την καρδιά μου, την Κόκκινη αγαπημένη μου Καρδιά και την κρατάει φυλακισμένη στο βρομοκάστρο της, στη σελίδα 41, μέσα σε ένα απαίσιο κλουβί.*
Έδωσα μεγάλη μάχη και πάλεψα πολύ για να την κρατήσω κοντά μου, αλλά η «Άκαρδη» μάγισσα κίνησε γη και ουρανό για να την κλέψει και τελικά τα κατάφερε.
Έστειλε το μεγάλο φίδι που φυλάει το κάστρο της και μου την πήρε μακριά.

Από τότε, μέρα με τη μέρα η Κόκκινη Καρδιά μαυρίζει από τη στενοχώρια της και μαυρίζουν και όλα γύρω της. Τα δάση, ο ουρανός, οι πόλεις, τα χωράφια και οι ψυχές των ανθρώπων… Κάθε μέρα και πιο πολλή μαυρίλα απλώνεται παντού. Χωρίς αγάπη όλα θα χαθούν.
Αν δεν κάνω κάτι να την ελευθερώσω, θα μαυρίσει ο κόσμος όλος!
Κι εγώ χωρίς αυτήν χάνω τη λάμψη μου!
– Α την απαίσια μάγισσα! Θα σε βοηθήσω να τη σώσουμε,
είπε ο Πέτρος με ηρωικό ύφος, *αλλά… μόνο οι δυο μας, πώς;*

– Είμαι κι εγώ εδώ! φώναξε το χρυσόψαρο θιγμένο.
Εντάξει να τη σώσουμε, αλλά χρειαζόμαστε σχέδιο
και σύστημα. Πρέπει να διαβάσουμε όλα τα ευρωπαϊκά
παραμύθια για κακές μάγισσες, δράκους, γι' αυτούς
που χάνουν, γι' αυτούς που κερδίζουν,
για κοκκινοσκουφίτσες και λύκους...

– *Λύκο, ποιος είπε κάτι για λύκο;* ακούστηκε από το δεύτερο βιβλίο του τρίτου ραφιού της βιβλιοθήκης και ένας λύκος ξεπήδησε μέσα από το παραμύθι «Ο λύκος και τα τρία γουρουνάκια»!

– *Λύκε, λύκε είσαι εδώ;* απόρησε ο Πέτρος.
– *Μα καλά, τι λέμε τόση ώρα; Τι συμβαίνει μ' αυτό το παιδί; Μπλουπ!* πρόσθεσε το χρυσόψαρο.

Και ξαφνικά, μια μέλισσα πετάχτηκε έξαλλη μέσα από το βιβλίο «Λουλούδια του αγρού της Ελλάδας»· την κυνηγούσε ένα χελιδόνι που, ευτυχώς γι' αυτήν, μπερδεύτηκε στο σελιδοδείκτη και δεν πέρασε στο δωμάτιο. Ύστερα, μέσα από έναν παλιό τόμο με δανέζικα παραμύθια του Άντερσεν, ξετρύπωσε ένας ποντικός που μασουλούσε ακόμα μια φρέσκια σελίδα. Του είχε κολλήσει ένα «β» στο δόντι και έψαχνε για οδοντογλυφίδα.

Μία αράχνη βγήκε από το κομπιούτερ του Πέτρου, ζούσε σε μια ιστοσελίδα· ένα πρόβατο ξεπήδησε από το ισπανικό βιβλίο «Μια μέρα στο αγρόκτημα». Μια κότα πρωταγωνίστρια έκανε την εμφάνισή της μέσα από ένα βιβλίο γαλλικών και ένας καρχαρίας από το ιταλικό βιβλίο «Μυστικά της Θάλασσας της Μεσογείου». Δεν τελειώσαμε ακόμα... ένας σκαντζόχοιρος από το εγγλέζικο αστυνομικό βιβλίο της «Αγκάθα Πρήξτη», μια μαγισσούλα από ένα ασπρόμαυρο πολωνέζικο βιβλιαράκι που έγραφε επάνω «Φανταστικές ιδέες και λύσεις»…

– *Ποιος φώναξε τα κουνέλια;* ρώτησε με απορία το χρυσόψαρο. Από το βιβλίο στο τέταρτο ράφι δεξιά πετάχτηκαν γύρω στα είκοσι γαλάζια κουνέλια Πορτογαλίας που έψαχναν να βρουν καρότα και νερό σε όλο το δωμάτιο· τελικά, δεν τα βρήκαν και πήδηξαν έξω από το παράθυρο στον κήπο.

– *Για δυο λεπτά*, φώναξε ο Πέτρος, *έτσι όπως το πάτε, σε λίγο θα βγει και κανένας δεινόσαυρος!*

– *Έφτασε!!!* Ένας δεινόσαυρος μόλις βγήκε έξω από τη φινλανδική εγκυκλοπαίδεια δεινοσαύρων και με νυσταγμένο ύφος είπε:

– *Μη μας πάρει αιώνες αυτή η ιστορία!*

Άνοιξε το συρτάρι με τις κάλτσες του Πέτρου, μπήκε μέσα και το έκλεισε για να κοιμηθεί.

– *Αψού!!!* ακούστηκε από το κλειστό συρτάρι.

Θα κρύωσα στους παγετώνες φαίνεται!

– *Και τώρα*, ρώτησε το χρυσόψαρο, *τι θα τους κάνουμε όλους αυτούς, Πέτρο μου;*

– *ΜΟΥΜΟΥΜΟΥ!* ακούστηκε από ένα ολλανδέζικο βιβλίο με συνταγές ζαχαροπλαστικής, και τσουπ να σου μπροστά τους μια αγελάδα, έτοιμη για δράση!

– *Λοιπόν δεν έχουμε πολύ χρόνο μπροστά μας*, είπε ο Πέτρος· *όποιος θέλει να βοηθήσει την καρδιά, να σηκώσει το χέρι του.* Σηκώθηκαν πολλά χέρια και μερικές… ουρές βέβαια, άλλα ένα ήταν σίγουρο: όλοι μαζί συμφώνησαν να ενωθούν σε μια παρέα.

Μια παρέα με καρδιά, κάτι σαν την Ευρωπαϊκή Ένωση δηλαδή!

– *Λοιπόν ας ξεκινήσουμε, έχουμε μπροστά μας πολλές σελίδες δρόμο!* είπε ο Πέτρος.

– *Σκέφτηκε κανείς σας πώς θα ταξιδέψουμε όλοι εμείς μαζί;* τους ρώτησε ο σκαντζόχοιρος, που κολλούσε πολύ στις λεπτομέρειες. *Είμαστε πολλοί και ο καθένας μας έχει διαφορετικό βήμα. Πόσοι από εμάς έχουν διαβατήριο;*

– *Δεν έχουμε πρόβλημα! Στην Ευρώπη όλοι ταξιδεύουμε ελεύθερα, χωρίς διαβατήριο!*

– *Σωστά, τότε να πάμε με το τρένο*, είπε το πρόβατο, *να μην το τρενάρουμε άλλο.*

– *Χμμμ! Θα πρέπει να πάρω μαζί όλα μου τα καλλυντικά, τρεις βαλίτσες και ένα νυχτικό, ουί!* είπε η κότα.

– *Μουουου φαίνεται πως πρέπει ν' ανεβούμε όλοι πάνω στο δεινόσαυρο*, είπε η αγελάδα.

– *Αυτά δε γίνονται*, της απάντησε ο δεινόσαυρος, *ξέχνα το.*

– *Μήπως να πάμε με πλοίο, που έχω ειδικότητα;* είπε ο ποντικός.

– *Ή με αεροπλάνο που μπορεί να πετάει όπως εγώ;* πρόσθεσε η μέλισσα.

– *Κάτι σε πιο οικολογικό έχουμε;* πρότεινε ο Πέτρος. *Να μην κάνουμε κακό στο περιβάλλον.*

– *Έχω μια ιδέα*, άκουσαν τη μαγισσούλα να λέει, που πετούσε με τη σκουπίτσα της πάνω από το κρεβάτι του Πέτρου. *Για κάθε πρόβλημα υπάρχει μια λύση!*

Σίγουρα θα υπάρχουν κάπου εδώ κοντά σκουπίδια και παλιά πεταμένα αντικείμενα.

Με αυτά θα κατασκευάσουμε όλοι μαζί ένα οικολογικό πολυποδήλατο.
Σαν μάγισσα που είμαι, θα φτιάξω τη «μαγική συνταγή»:

Δούλευαν όλοι μαζί με πολύ κέφι. Η μαγισσούλα, μάλιστα, κατάλαβε πως το χρυσόψαρο ήταν πολύ έξυπνο και, για να το κάνει επίσημα βοηθό της, το πήρε στο πλευρό της.

– *Επιτέλους το όνειρό μου έγινε πραγματικότητα, πετάω!* φώναξε το χρυσόψαρο, που για πρώτη φορά ανέπνευσε καθαρό αέρα έξω από το νερό και κάθισε στη σκούπα της μαγισσούλας.

Έτσι, αφού δούλεψαν όλοι μαζί, το πολυποδήλατο ήταν πολύ γρήγορα έτοιμο για να ξεκινήσουν το ταξίδι.

Παίρνουμε λοιπόν λίγο τρομπόνι,
ένα κουμπί για να κουμπώνει,
μια χούφτα ρόγες
και δυο ρόδες.
Είκοσι πέντε καπάκια πορτοκαλάδας
και ένα σιρόπι κατά της ζαλάδας.
Τέσσερις πινέζες,
δεκαπέντε παρκετέζες,
λίγη ροζ κορδέλα,
είκοσι παλιά καπέλα,
δύο πράσινα παρτέρια
και δώδεκα αστέρια.
Κατσαβίδια και τανάλιες,
αυτοκόλλητα, βεντάλιες
και κόκκινη μπογιά
που είχε στο ντουλάπι φυλαγμένη η γιαγιά!

Το βιβλίο άνοιξε την αγκαλιά του και τους έδειξε το δρόμο.
Μια-δυο-τρεις σβρουουουμ! Μπήκαν μέσα στο βιβλίο. Μπροστά
τους απλώθηκε ένας μεγάλος χάρτης, ο χάρτης της Ευρώπης,
γεμάτος χώρες με κάστρα που είχαν επάνω τους κίτρινα άστρα.
Είχε δρόμους και δρομάκια, σκάλες και σιντριβανάκια, βουνά,
λίμνες, ποταμάκια. Αιολικά πάρκα για να προστατεύουν
το περιβάλλον, θέατρα, μουσεία και μία μεγάλη ταμπέλα
που έγραφε: Εδώ όλοι έχουν ίσα δικαιώματα.
Ο Πέτρος πήρε μαζί του τη σελίδα 21 για να την έχουν ως οδηγό.

Να κάνεις ποδήλατο είναι ένα θέμα˙ να κάνεις
πολυποδήλατο, είναι πολυδύσκολο...
Ειδικά στις ανηφόρες! Μπροστά καθόταν ο λύκος,
από πίσω του ο Πέτρος, μετά ο ποντικός, πίσω
του το πρόβατο, μετά η αγελάδα, πίσω της
ο δεινόσαυρος. Την κότα την έβαλαν στη σχάρα.
Συνηθίζεται άλλωστε. Και το σκαντζόχοιρο
μακριά από όλους, σε ατομική θέση.
Καταλαβαίνετε γιατί!
Δεν ήξεραν προς τα πού να πάνε. Πολλά
τα κάστρα, πολλές οι κατευθύνσεις.
Έπρεπε από κάπου να ξεκινήσουν να ρωτάνε.

Πλησίασαν το πρώτο κάστρο. Απ' έξω βρήκαν μια πριγκίπισσα πάνω σε ένα τεράστιο σαλιγκάρι και τη ρώτησαν:
Μήπως ξέρετε πού θα βρούμε το κάστρο της «Άκαρδης» μάγισσας που έχει κλέψει την καρδιά της Καρδιάς;
Η πριγκίπισσα χαμογέλασε και τους απάντησε με ένα αίνιγμα:

Δεν ξέρω πώς, δεν ξέρω πού,
είμαι βλέπετε απ' άλλού.
Ένα μόνο θα σας πω,
όταν κάτι αγαπώ
μόνο του με βρίσκει,
όσοι κι αν είναι οι ΜΑΥΡΟΙ ίσκιοι,
άμα θέλει να βρεθεί
και δεν είναι να χαθεί!

Και έφυγε αγέρωχη, καλπάζοντας πάνω στο σαλιγκάρι της.
Η παρέα απόρησε· δεν είχαν καταλάβει τίποτα και συνέχισαν το δρόμο τους.
Εν τω μεταξύ, η Κόκκινη Καρδιά όλο και πιο πολύ στεναχωριόταν και μαύριζε η ψυχή της, κλεισμένη μέσα στο κλουβί.
Η «Άκαρδη» μάγισσα δεν μπορούσε να της δώσει χαρά. Πώς να θρέψει μια καρδιά με αγάπη, αφού ποτέ της δεν τη γνώρισε;
Η Ευρώπη και όλος ο κόσμος σε λίγο καιρό θα γίνονταν κατάμαυροι. Ήδη τα γύρω βουνά, τα ποτάμια και οι λίμνες είχαν γίνει μαύρα σαν την πίσσα.

Η παρέα έφτασε στο κάστρο της θάλασσας. Πάνω στην πόρτα του βρήκαν ένα σημείωμα που έγραφε ότι έπρεπε να φτάσουν πέρα στα βαθιά και να βρουν τη σοφή φάλαινα. Έφτιαξαν λοιπόν μία σχεδία από κορμούς και ξύλα που βρήκαν στην παραλία, κι έτσι έφτασαν στη μέση του πελάγους.

Ο καρχαρίας πρώτος, παίρνοντας βασιλικό ύφος, ρώτησε τα ψάρια:

– Μήψως πάρια ρέξετε... γλουπ, για μια ρδιακά ναχωρηστεμένη σε κάρστο χωσίρ ατσέρι...;

Γιατί μπορεί ο καρχαρίας μας να είχε ωραίο στυλ, αλλά δεν τα έλεγε εξίσου ωραία...

– Άσε, θα μιλήσω εγώ, λέει το χρυσόψαρο και δίνει μια βουτιά από τη σκούπα κατευθείαν μέσα στο νερό!

– Λοιπόν ακούστε με, ψάρια και λοιπά θαλασσινά, η κατάσταση είναι κρίσιμη. Πρέπει να ανακαλύψουμε πού κρύβει η «Άκαρδη» μάγισσα την Κόκκινη Καρδιά, αλλιώς… τη βάψαμε!

Μαζεύτηκαν τότε όλα τα ψάρια σε μια γωνιά και άρχισαν να συζητάνε μεταξύ τους. Η συζήτηση πρέπει ήταν πολύ σοβαρή γιατί δεν ακουγόταν κιχ!

Κάποια στιγμή η φάλαινα ξεχώρισε από το κοπάδι και ήρθε προς το μέρος τους, άνοιξε το στόμα της και άφησε χιλιάδες φυσαλίδες να δημιουργήσουν τη λέξη **ΣΥΝΝΕΦΟ**.

Οι φίλοι κοιτάχτηκαν καλά-καλά μεταξύ τους και συνέχισαν το δρόμο τους. Δεν είχαν καταλάβει τίποτα πάλι.

– Μήπως κάποιος πρέπει να κρατάει σημειώσεις;

είπε ο Πέτρος και άρχισε να γράφει.

Η παρέα έφτασε στο επόμενο κάστρο που ήταν στο δάσος. Ο Πέτρος έδειξε σε ένα έλατο το χάρτη που είχε μαζί του και το ρώτησε: *Μήπως έχετε δει το κάστρο μιας μάγισσας…* και πριν τελειώσει τα λόγια του, το έλατο είπε:
– Ώστε ψάχνετε το κάστρο της «Άκαρδης»;
Δύσκολα τα πράγματα! Ακούστε με καλά.

ΦΤΕΡΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ, μα όλο τρέχει.
Δε θα το βρεις σε μια μεριά,
ΡΙΖΕΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ, ούτε πατρίδα,
ούτε με είδες ούτε σε είδα.

Αυτά μόνο μπορώ να σας πω, αλλιώς θα πάθω μεγάλο κακό, είπε το έλατο και κιτρίνισε από το φόβο του.
– Πολύ σκούρα τα βλέπω τα πράγματα. Κοιτάξτε, ήδη η μισή μου πλευρά άρχισε να μαυρίζει! είπε ένα πεύκο τρέχοντας.
– Κι εγώ έγινα κατάμαυρος, είπε με πανικό ο έβενος.
– Μα καλά, ο έβενος δεν είναι μαύρο δέντρο; αναρωτήθηκε το πρόβατο.
– Ναι! του απάντησε ο σκαντζόχοιρος, *αλλά από μυαλό είναι κούτσουρο!*
Η παρέα συνέχισε το δρόμο της.

Πιο κάτω βρήκαν μια περίεργη σελίδα γεμάτη γράμματα και αριθμούς πεταμένα μες στη μέση.
Η μαγισσούλα τα μάζεψε με τη σκούπα της στην άκρη. Ο ποντικός δεν έχασε την ευκαιρία και μασούλησε δυο-τρία «Ν» και βρήκε ιδιαίτερα τρυφερό το μικρό «λ»!
Ξαφνικά η γη άρχισε να τρέμει κάτω από τα πόδια τους. Όχι, δεν ήταν ο δεινόσαυρος αυτή τη φορά. Εμφανίστηκε λοιπόν μπροστά τους ένα τέρας των γραμμάτων.
Ήταν τεράστιο και παραμορφωμένο!
Ο Πέτρος βρήκε το κουράγιο και το ρώτησε:
– Καλό μου τέρας, εσύ που ξέρεις τόσο πολλά γράμματα, μήπως ξέρεις το δρόμο για την καρδιά που κρατάει φυλακισμένη η «Άκαρδη» μάγισσα;
Τότε το τέρας έφτυσε κάτω δυο, τρεις, τέσσερις λέξεις και καμιά εικοσαριά γράμματα, και τους είπε:
– Εδώ κρύβεται η απάντηση της ερώτησής σας. Βρείτε τη μόνοι σας.
Ο καρχαρίας προσπάθησε να ενώσει την πρώτη λέξη... Τίποτα.
Το πρόβατο προσπάθησε να συνθέσει τη δεύτερη. Αποτυχία!
Η κότα τα βρήκε ορνιθοσκαλίσματα και δεν ασχολήθηκε με τα γράμματα καθόλου.
Κανείς δεν μπόρεσε να βρει τι κρύβουν οι λέξεις, ούτε καν η μαγισσούλα.
Η παρέα κοίταξε καλά-καλά το τέρας και του είπε:
– Δε βγάζουμε άκρη!
– Έτσι που σκεφτόσαστε, άμα τη βρείτε γράψτε μου! απάντησε το τέρας.
Μάζεψε τα γράμματά του συγχυσμένο και έγινε άφαντο.
Το τέρας ήταν μάλλον τέρας μορφώσεως!

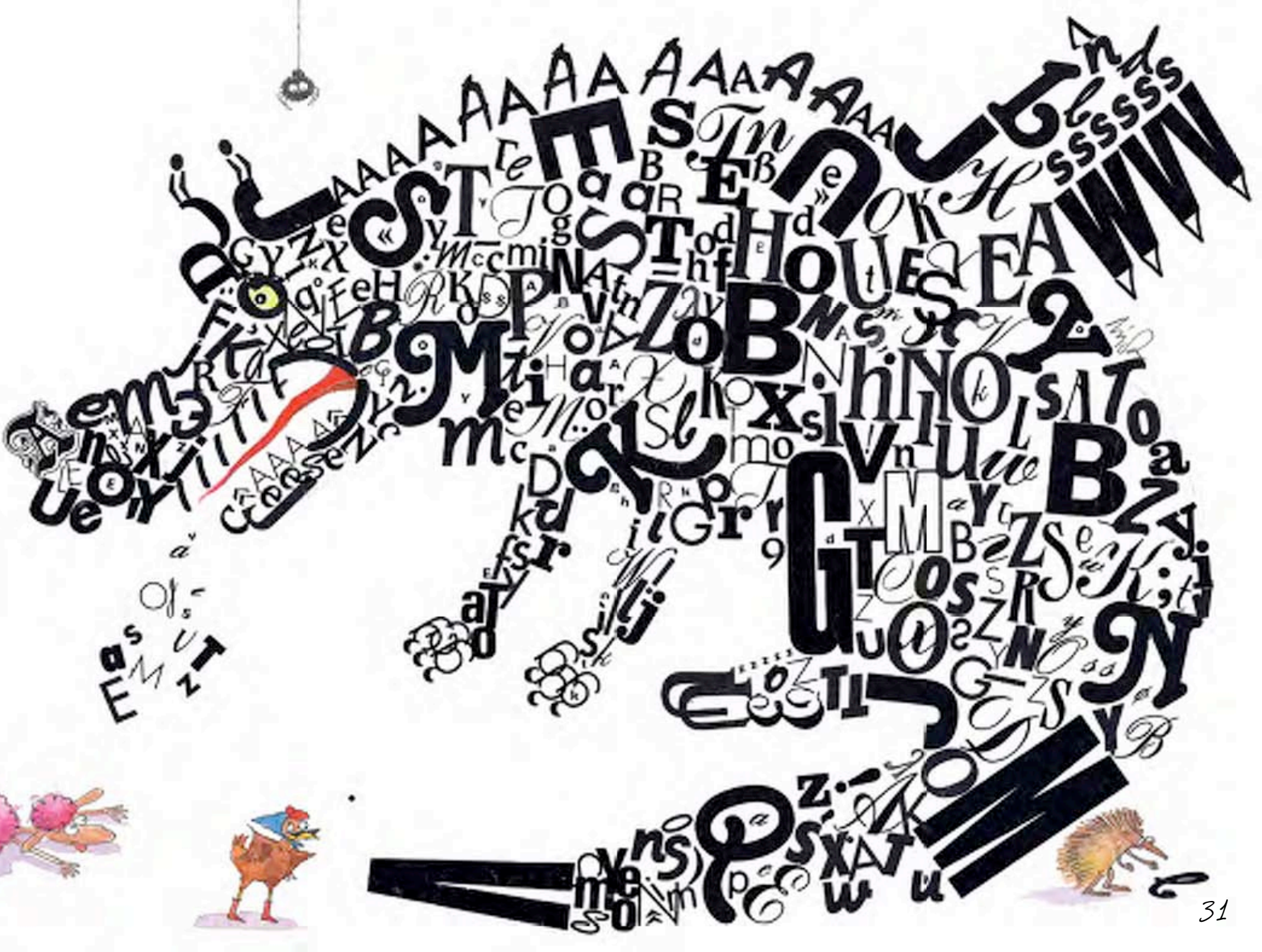

Αποφάσισαν να ρωτήσουν το φεγγάρι και τον ήλιο, μήπως αυτοί κάτι γνώριζαν, που όλα τα βλέπουν από ψηλά. Πρώτα πήγαν στο φεγγάρι.

– Φεγγαράκι μας καλό, πες μας σε παρακαλώ, μήπως είδες ένα κάστρο που δεν έχει άστρο;

– Ναι, έχω ξανακούσει γι' αυτό.

Όταν η νύχτα πέφτει,
το κάστρο επιστρέφει.
Το βλέπει το φως και το σκοτάδι.
Το βρίσκεις ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ.

Η μάγισσα φυλάει καλά τη δικιά σας την καρδιά. Βλέπεις, αυτή καρδιά δεν έχει, γι' αυτό και τόσο την προσέχει.

Μετά ρώτησαν τον ήλιο και εκείνος απάντησε:
– Τίποτα δεν είναι σε μένα κρυφό, μόνο ίσως από ένα… παγωτό! Το κάστρο σας μπορώ να δω.

Μα ΑΚΙΝΗΤΟ ΔΕ ΜΕΝΕΙ.
Σαν να μη πατάει στη γη,
μια είναι εδώ και μια εκεί!
Ένα φίδι το φυλάει
και το κάστρο όλο κυλάει!

Φως του λείπει και αγάπη. Από όπου περάσει, μαυρίζει σε όλους την καρδιά. Κάποιος εκεί μέσα είναι λυπημένος, κλαίει με μαύρο δάκρυ και δε βρίσκει άκρη. Και εμένα με στενοχωρεί αυτό. Να δώσω φως, ζωή και χαρά προσπαθώ. Κάντε γρήγορα και σώστε αυτή την καρδιά, προτού γίνουν όλα γύρω μας μαύρα και σκοτεινά.

Ο Πέτρος σημείωνε στο χάρτη τη διαδρομή τους και δεν έβρισκε άκρη. Λες και αυτό το κάστρο ήταν συνέχεια σε κίνηση. Και τότε όλα όσα τους είχαν πει του φάνηκαν λογικά.

«Μαύρος ίσκιος – Σύννεφο – Φτερά δεν έχει – Ρίζες δεν έχει – Το βρίσκεις στον ουρανό και σε πηγάδι – ακίνητο δεν μένει.»

– Παιδιά, το βρήκα! Το κάστρο της «Άκαρδης» δε βρίσκεται στο χάρτη· το κάστρο αυτό… πετάει!!!
– Τι μας λες τώρα… και πώς θα το βρούμε;
τον ρώτησε ο λύκος.

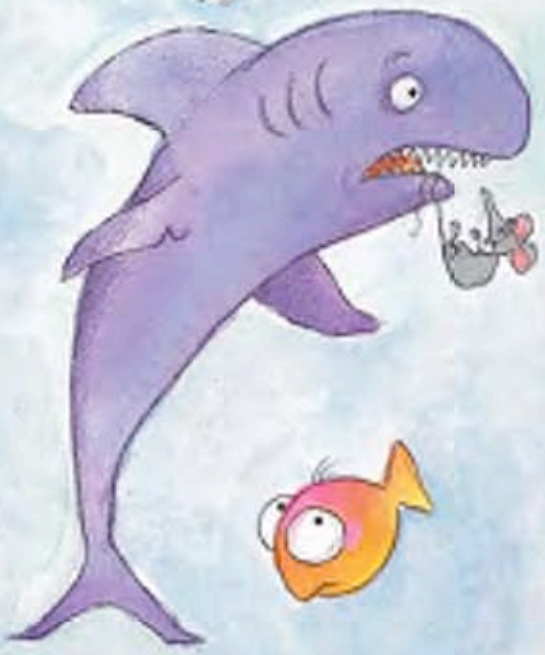

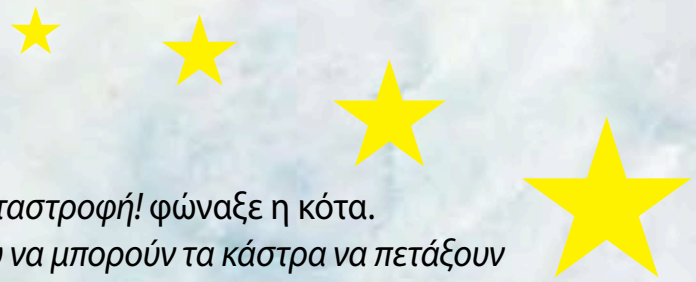

– *Καταστροφή!* φώναξε η κότα.
Άκου να μπορούν τα κάστρα να πετάξουν και όχι εγώ!
– *Κάπου κολλάει αυτή η υπόθεση!*
ζουζούνισε η μέλισσα.
– *Τι ενδιαφέρουσα πλοκή!* είπε η αράχνη, κοιτάζοντας τον ιστό της.
– *Τι τη θέλαμε την περιπέτεια!*
είπε το πρόβατο απογοητευμένο.
– *Σας τα έλεγα εγώ!* γκρίνιαξε ο σκαντζόχοιρος.
– *Δηδαλή, ζώτη που κηάκαμε!*
είπε και ο καρχαρίας ταραγμένος, με τον ποντικό να κρέμεται στα χείλη του μην τυχόν και φάει καμιά λέξη.
– *Ωραία παρέα!* είπε το χρυσόψαρο και τους γύρισε την πλάτη.
– *Πάει, την έχασα την καρδιά μου!*
είπε η Χρυσή Καρδιά και έπεσε κλαίγοντας πάνω στη μύτη της αγελάδας.
– *Ε! Πρόσεχε τη μύτη ΜΟΥΜΟΥΜΟΥ!*
μούγκρισε η αγελάδα.

Και η παρέα προχώρησε με βαριά καρδιά.
Στο δρόμο τους συνάντησαν ένα τεράστιο μαρμάρινο άγαλμα. Πρέπει να ήταν πολύ παλιό. Αρχαίο. Κάθισαν κοντά του και άρχισαν να συζητάνε το τι και το πώς. Λύση δεν είχαν ακόμα βρει, όταν άκουσαν τον ποντικό να λέει:
– Δεινόσαυρε, δεν ντρέπεσαι εμείς να αγωνιζόμαστε να βρούμε λύση και εσύ να κοιμάσαι και να ροχαλίζεις!
– Μα τι έκανα πάλι εγώ; απόρησε ο δεινόσαυρος.
– Άσ' τα αυτά, δεν τα μασάω! του απάντησε θυμωμένος ο ποντικός, ενώ το ροχαλητό συνεχιζόταν.
– Μα τι του λες; λέει ο λύκος, *πας καλά; Αφού σου μιλάει, δεν μπορεί να κοιμάται!*
– Ναι, ξέρω, για όλα πάντα φταίει ένας δεινόσαυρος! Δεν απορώ που εξαφανίστηκε το είδος μας!
– Εεεεε.... εσείς εκεί κάτω, σταματήστε να μιλάτε τόσο δυνατά. Μου χαλάτε τον ύπνο! ακούστηκε μια φωνή από ψηλά.
Σήκωσαν όλοι το κεφάλι τους, και τι να δουν!
Το άγαλμα τους μιλούσε. Η γενειάδα του ήταν μακριά και τα φρύδια του τεράστια.
Φορούσε χλαμύδα και σανδάλια. Το ύφος του ήταν πολύ σοβαρό και το βλέμμα του γεμάτο σοφία.
Καθόταν πάνω σε θρόνο και κρατούσε έναν κεραυνό στο δεξί του χέρι.
– Συγγνώμη αν σας ξυπνήσαμε. Δεν το θέλαμε. Ποιος είσαστε; ρώτησε ευγενικά ο Πέτρος.
– Αυτό θα το βρείτε μόνοι σας. Ποιον σας θυμίζω;
Το άγαλμα σηκώθηκε και τεντώθηκε τόσο, που τον έχασαν από τα μάτια τους και το μισό κρύφτηκε μέσα στα σύννεφα.
– Να δεις ποιον μουουουου θυμίζει… σκέφτηκε η αγελάδα.
– Το βρήκα, είναι ο Άι Βασίλης, ζουζούνισε η μέλισσα.
– Σιγά μην το βρήκες! είπε η κότα με καμάρι, *είναι ο Μάγος Μέρλιν!*
– Αποκλείεται, είπε ο σκαντζόχοιρος, *είναι ο Γκιούλιβερ με ρούχα παραλίας!*
– Τι λέτε καλέ; Είναι ο μπάρμπα Γιώργος ο βοσκός από το απέναντι μαντρί, πετάχτηκε το πρόβατο!
– Τι σαχλαμάρες λέτε; Ο Ποσειδώνας είναι, δήλωσε το χρυσόψαρο με σιγουριά.
– Κοντά είσαι, ψαράκι, παρενέβη τότε το άγαλμα με τη βαριά του τη φωνή.
– Θεέ μου, είσαι ο Δίας! φώναξε ενθουσιασμένος ο Πέτρος.
– Ακριβώς! Ξέρω τι ψάχνετε και ένα μόνο θα σας πω, να το θυμόσαστε:

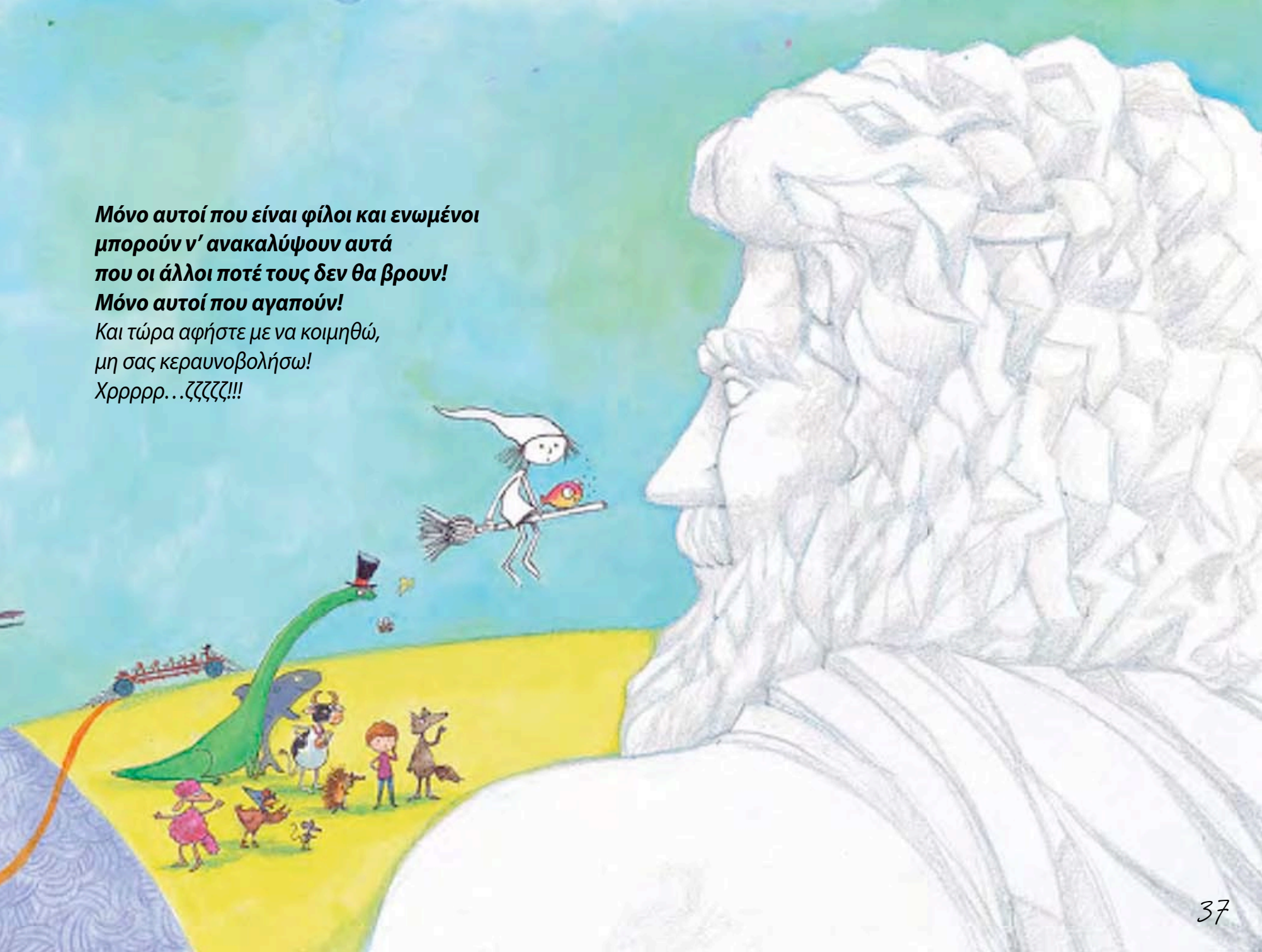

Μόνο αυτοί που είναι φίλοι και ενωμένοι
μπορούν ν' ανακαλύψουν αυτά
που οι άλλοι ποτέ τους δεν θα βρουν!
Μόνο αυτοί που αγαπούν!
Και τώρα αφήστε με να κοιμηθώ,
μη σας κεραυνοβολήσω!
Χρρρρρ…ζζζζζ!!!

Απογοητευμένοι που δεν είχαν
βγάλει άκρη και το κάστρο δεν είχαν
βρει, άρχισαν να σκέφτονται
τι έφταιγε γι' αυτό.
– Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα
πια˙ μου φαίνεται, μάλλον αποτύχαμε.
Συγγνώμη που δεν μπορέσαμε να σε
βοηθήσουμε να βρεις την καρδιά σου…
– Δεν πειράζει, είπε η Χρυσή Καρδιά,
θα συνεχίσω μόνη μου το δρόμο.
Σας ευχαριστώ πολύ για όλα.
Είσαστε φίλοι μου για πάντα!
– Πού νομίζεις ότι πας χωρίς εμάς;
της είπαν όλοι με μια φωνή.
Είμαστε μια παρέα για τα άσχημα και
τα ωραία. Είμαστε φίλοι καρδιακοί,
όπου κι αν πας και εμείς μαζί!
Για πάντα ενωμένοι!
Αγκαλιές, φιλιά, κλάμα, συγκίνηση
απ' όλους! Αγαπιόντουσαν
στ' αλήθεια.
Ξαφνικά όλα σκοτείνιασαν.
Ένα μεγάλο μαύρο σύννεφο
εμφανίστηκε από πάνω τους.
– Λες να είναι το σύννεφο που έχει πάνω
του το κάστρο της «Άκαρδης»;
είπε ο λύκος.
Ναι! Το κάστρο τους είχε βρει.

Πιασμένοι όλοι χέρι-χέρι, ανέβηκαν στο σύννεφο και προχώρησαν μέσα στο σκοτάδι.
Δεν έβλεπαν τίποτα πια, μόνο άκουγαν τις ανάσες τους και τους χτύπους της καρδιάς τους.
– *Τώρα τι κάνουμε;* ρώτησε το πρόβατο
– *Μανούλα μου, φοβάμαι στο σκοτάδι*, κλαψούρισε ο δεινόσαυρος.
– *Δεν υπάρχει τίποτα να φοβηθείς! Εγώ φοβάμαι μόνο να μη με πατήσεις*, είπε ο ποντικός.
– *Χρυσή μου Καρδιά, όταν σκέφτεσαι την αγαπημένη σου, λάμπεις ολόκληρη*, είπε ο Πέτρος,
σκέψου την τώρα λοιπόν με όλη σου τη δύναμη και θα γίνεις ο μικρός μας ήλιος να φωτίσεις όλο τον τόπο.
Τη σκέφτηκε πολύ-πολύ και έλαμψε! Φώτισε τότε όλο το δρόμο μπροστά τους και το κάστρο
δεν άργησε να φανεί!

Η μαγισσούλα πήγε πρώτη προς το κάστρο και βρήκε το φίδι πολύ αγριεμένο και κατάμαυρο μπροστά στη πόρτα. Τρόμαξε στην αρχή, μήπως την έκανε μια χαψιά. Αλλά, όπως της εξήγησε, είχε μαυρίσει από το κακό του, επειδή η «Άκαρδη» ήταν πολύ άκαρδη και δεν του έριχνε την μπαλίτσα του για να πάει να της τη φέρει πια. Έπαιζε μόνο με εκείνη την κόκκινη καζή καρδιά που όλη μέρα κλαίει και μαυρίζει από τη θλίψη της.
– Τότε άσε μας να την ελευθερώσουμε. Να φύγει από τη ζωή σου! του πρότεινε η μαγισσούλα.
– Σωστά, πρόσθεσε το ψάρι.
– Εντάξει, της απάντησε το φίδι. Έβαλε στη βαλίτσα του ένα καθαρό πουκάμισο και πήγε εκδρομή.
Α! και μην ξεχάσω, το κλειδί του κλουβιού η «Άκαρδη» το έχει μέσα στο κουτί με τα μπισκότα.

Η παρέα στο μεταξύ είχε μπει μέσα στο κάστρο. Το κλουβί με την καρδιά ήταν κρεμασμένο στο πιο ψηλό σημείο του ταβανιού του κάστρου. Πώς θα έφταναν εκεί να την ελευθερώσουν; Με τον Πέτρο πάνω στις σκάλες, να φυλάει τσίλιες μην τυχόν ξυπνήσει η «Άκαρδη» μάγισσα, έστησαν ολόκληρο κόλπο. Το δωμάτιο είχε φωτιστεί πάρα πολύ από τις δυο καρδιές που συναντήθηκαν μετά από τόσο καιρό.
– Κάνε κουράγιο, καρδούλα μου, έλεγε η μια στην άλλη, σε λίγο θα είμαστε αγκαλιά!
Ο λύκος με τη μαγισσούλα έψαχναν στην κουζίνα να βρουν το κλειδί.
Στο μεταξύ το πρόβατο ύφαινε, με τη βοήθεια του σκαντζόχοιρου, το μαλλί του σε μια μακριά κλωστή που την έκαναν πλεξούδα με τον ιστό της αράχνης, για να είναι γερή.

Μετά την έδεσαν στο λαιμό του δεινόσαυρου και στα κέρατα της αγελάδας˙ η μέλισσα μετέφερε την κλωστή στο κλουβί της Κόκκινης Καρδιάς και το έδεσε. Ο λύκος, αφού καταβρόχθισε μερικά μπισκότα, έδωσε το κλειδί στον ποντικό. Αυτός, κρατώντας το με τα δόντια, ανέβηκε πάνω στο σκοινί και σαν ακροβάτης έφτασε, ξεκλείδωσε και άνοιξε την πόρτα του κλουβιού. Έτσι η Κόκκινη Καρδιά πέταξε έξω ελεύθερη.

Οι καρδιές
αγκαλιάστηκαν
και όλος ο κόσμος
έλαμψε γύρω τους.
Τα λουλούδια άνθισαν,
τα ποτάμια έτρεχαν
γάργαρα ξανά,
τα δέντρα στα βουνά
πρασίνισαν και
ο ήλιος χαμογέλασε
πλατιά. Η παρέα
της καρδιάς χόρευε
και τραγουδούσε. Αν
και τόσο διαφορετικοί
μεταξύ τους, επειδή
συνεργάστηκαν
και συμπαραστάθηκαν
ο ένας στον άλλον,
τα κατάφεραν
όλοι μαζί ενωμένοι
να ελευθερώσουν
την καρδιά!

Η μάγισσα «Άκαρδη»,
αγουροξυπνημένη, κατάλαβε
ότι είχε αποκοιμηθεί πιο πολύ
από το κανονικό και η καρδιά της
είχε κάνει φτερά.
Έσκασε από το κακό της.
Τώρα πού θα έβρισκε καινούρια
καρδιά; Είχε μείνει μόνη της
η μαύρη και η σκοτεινή!

Ο Πέτρος έπρεπε να επιστρέψει στο σπίτι του. Δεν κατάλαβε πώς πέρασε η ώρα. Είχε να διαβάσει για το σχολείο του. Το ταξίδι μέσα στο βιβλίο της γιαγιάς του τον είχε κάνει πιο πλούσιο σε εμπειρίες, εντυπώσεις, συναισθήματα, σε φίλους. Είχε γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό του. Αγκαλιάστηκαν μεταξύ τους και υποσχέθηκαν να ξανασυναντηθούν σύντομα.
Οι φίλοι του θα συνέχιζαν λίγο ακόμα το ταξίδι τους στην Ευρώπη, πριν ο καθένας τους γυρίσει πίσω στην ιστορία του. Αποφάσισαν να πάρουν την «Άκαρδη» μαζί τους, για να της δείξουν πώς είναι να έχεις φίλους. Να γνωρίσει τον όμορφο κόσμο μας, με τα χρώματά του, τους ήχους του, την τέχνη, τους ανθρώπους, τα ζώα και όλα όσα σε κάνουν να νιώθεις όμορφα. Έτσι να ανακαλύψει την αγάπη στη δικιά της καρδιά, και άκαρδη να μην είναι πια και καρδιοκλέφτρα… και να τη βάλουν στην παρέα τους!

Ο Πέτρος έκλεισε το βιβλίο και
το άφησε δίπλα στο κρεβάτι του.
Κοιτάχτηκε με το χρυσόψαρό του
και έκλεισαν ο ένας το μάτι στον άλλον.
Τα είχαν καταφέρει! Έριξαν μια ματιά στη
βιβλιοθήκη. Τόσα βιβλία τους περίμεναν εκεί,
καθένα και μια περιπέτεια. Ποιος ξέρει πόσοι
ήρωες να χρειάζονταν τη βοήθειά τους;
Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία!

Η Λήδα Βαρβαρούση γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα.
Αν και αυτό δεν είναι πολύ σίγουρο... γιατί οι φίλοι της λένε ότι ζει στο δικό της κόσμο. Στον κόσμο της φαντασίας. Εκεί μένει, στο σπίτι της, στην οδό Χαράς και Αγάπης 9. Καλεί τα παιδιά και τα ζώα στο μπαλκόνι της και τους λέει παραμύθια. Ζωγραφίζουν, τραγουδάνε και διαβάζουν όλοι μαζί ώρες ατέλειωτες!!
Το αγαπημένο έπιπλο του σπιτιού της είναι η βιβλιοθήκη, και έχει ιδιαίτερη αδυναμία στα πραγματάκια που φέρνει από τα ταξίδια της. Της αρέσουν όλα τα πολύχρωμα φαγητά και έχει ιδιαίτερη προτίμηση στα κεράσια. Μπορεί να τη συναντήσετε να κάνει βόλτες στα μουσεία και στα πάρκα με λίμνες. Εκεί συζητάει με τα αγάλματα, τις νεράιδες και τα ξωτικά και πίνουν τσάι. Της λένε τα προβλήματά τους και της δίνουν λίστες με παραγγελίες για να τους φέρει τα βιβλία και τα γλυκά που αγαπούν.
Αν θέλετε, μπορείτε να της γράψετε ή να της ζωγραφίσετε κάτι και εσείς στο: **lida@otenet.gr**

- Τελείωσε τη Σχολή Βακαλό και ήταν πολλά χρόνια διευθύντρια Δημιουργικού σε πολυεθνικές διαφημιστικές εταιρείες.
- Από το 1996 ξεκίνησε να εικονογραφεί και να γράφει παιδικά βιβλία. Έχει εικονογραφήσει περισσότερα απο 150 βιβλία στην Ελλάδα και έχει γράψει 13 από αυτά.
  Οι ήρωές της, που τους χαρακτηρίζει η φαντασία και το χιούμορ, είναι πολύ γνωστοί και αγαπητοί στα παιδιά.
- Το 2006, σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, εικονογραφεί το βιβλίο της «Γλώσσας» της Α΄ Δημοτικού και το «Λεξικό» για τις Α', Β' και Γ' Δημοτικού.
- Στο εικαστικό γεγονός Athens Cow Parade 2006, ζωγραφίζει την αγελάδα της, «Cowfun», η οποία βρέθηκε στο σιντριβάνι του Συντάγματος... να πίνει νερό.
- Το 2007 παίρνει Πρώτο Διεθνές Βραβείο Εικονογράφησης για το βιβλίο *Ένα σκουλήκι με φτερά* της σειράς «Τρελοδαγκωνίτσες», από το South East Europe Children Literature Center.
- Αφηγείται παραμύθια της σε βιβλιοθήκες και σχολεία σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό.
- Είναι μέλος του Ελληνικού Κέντρου Παιδικού Βιβλίου (IBBY) και της Λογοτεχνικής Συντροφιάς.